

af, hvorvidt de forskellige uheldige Forhold, som den ærede sidste Taler kom ind paa, og som er fremkaldt af Krigsperioden, bør foranledige Lovgivning om et Tilsyn ogsaa paa dette Omraade. Der foreligger allerede for Offentligheden et meget stort Materiale til Bedømmelse af de Misbrug, der er begaaet. Hvad der i den Henseende foreligger, er meget oplysende, ogsaa, synes jeg, for de Punkter, hvor der kan være Tale om at skride ind ved Lovgivning. Ikke des mindre kan det være naturligt, at Ministeriet ved Overvejelsen af disse Forhold og til Udarbejdelse af en eventuel Tilsynslov benytter sig af sagkyndig Assistance, navnlig en saadan sagkyndig Assistance, som kan paaregnes fra praktisk Forsikringsvirksomhed, altsaa særlig den, der beskæftiger sig med de Felter paa Forsikringens Omraade, som man maa antage en saadan Lovgivning væsentlig skal tage Sigte paa. Det er formentlig det, der er sket gennem Handelsministeriets Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af disse Spørgsmaal: at man har ønsket at sikre sig den fornødne sagkyndige Assistance. En Række Forsikringsledere er kommet ind i Kommissionen, og det maa antages, at man ved Udnævnelsen har fundet saadanne, som har et særligt Kendskab til de paagældende Brancher og i det hele taget til de specielle Forhold, som gør sig gældende paa dette Omraade.

Naar dette er Tilfældet, forekommer det os imidlertid ikke umiddelbart indlysende, at det skal være nødvendigt at udstyre Kommissionen med saa vid en Adgang til at kræve Oplysninger af Selskaberne, som her er Tale om. Det er noget, som vi fra konservativ Side anser for betænkeligt. Den ærede sidste Taler gjorde i denne Henseende gældende, at der jo her ikke er Tale om Forhold, der har en saa privat Karakter som saa mange andre, og det er rigtigt. De Betæneligheder, vi nærer ved Sagen, referer sig i og for sig heller ikke til det Spørgsmaal, hvorvidt man, naar denne Sag foreligger endelig afsluttet, kunde tænke sig at gøre det til Pligt for Forsikringselskaber — oven i Købet maaske i betydeligt videre Omfang, end man her tænker sig — at forelægge en Tilsynsmyndighed saadanne Oplysninger. Dette er noget væsentlig forskelligt fra at forelægge dem for en Kommission, hvori en Række konkurrerende Forretningsfolk har Sæde, thi om denne Kommission gælder det jo, at dens Medlemmer ikke har nogen Tavshedspligt, at der ikke er taget nogen som helst af den Art Reservationer, som man normalt vilde tage overfor Tilsyns-

myndigheder. Det forekommer derfor ikke os naturligt at give en saadan Kommission saa vid en Myndighed; vi synes, man derved gaar dem, der staar udenfor Kommissionen, for nær. Nu siger man ganske vist, at Lovens Bestemmelse kun skal udøves i det Omfang, som Handelsministeriet maatte kræve, og at det altsaa for saa vidt ikke bliver Kommissionens Ønske i denne Henseende, der er det afgørende. Men naar man ved, hvorledes Praxis er i disse Forhold, tror jeg ikke, man kan tilskrive denne Indvending nogen reel Betydning. Den Fremgangsmaade, der er den sædvanlige i den Art Forhold, er, at Kommissionen fremsætter Ønsker; til disse Ønsker tager naturligvis Ministeriet Standpunkt, men det normale vil ikke være, at man gaar imod en saadan af en selv nedsat Kommission, i hvilken ogsaa Ministeriets Embedsmænd har Sæde; det normale vil tværtimod være, at Handelsministeriets Skøn er ensbetydende med Kommissionens Ønske. Her er for det første Tale om en Række meget vidtgaende Oplysninger, for det andet er det under et meget strengt Ansvar, man lader Kommissionen indsamle Oplysninger. Det sker under Ansvar efter Straffelovens § 154, det vil sige, at der, hvis Oplysningerne befindes urigtige, bliver Tale om Fængselsstraf, kun under ganske særlige Omstændigheder om Bøder. Det forekommer mig at være en meget betydelig Magt at lægge i en saadan Kommissions Haand, og jeg kan ikke indse — og denne Opfattelse er vor Gruppens —, at det er nødvendigt at gaa saa vidt. Imidlertid er vi fra vor Side villige til at forhandle om en Løsning af Spørgsmaalet, idet vi erkender, at det at stille et vist statistisk Materiale til Disposition for Kommissionen er ubetænkeligt. Vi vil ogsaa gerne gaa med til paa sædvanlig Maade og under fornøden Garanti at skaffe det statistiske Materiale, Kommissionen maatte have Brug for. Vi fra vor Side maa da ønske, at Lovforslaget bliver gjort til Genstand for Udvalgsbehandling. Vi haaber, at det i Udvalget skal være muligt, ogsaa paa Grundlag af de Bemærkninger, som fremsattes af den ærede sidste Taler, at naa til et Resultat, som man kan samles om.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Bemærkninger om Kommissionens Sammensætning, som blev fremført af den ærede foregaaende Taler, heller ikke paa de Udtalelser, som den højtærede Handelsminister fremsatte i den Henseende, men jeg vil dog gerne gøre den Bemærkning, at naar der maaske har været en vis Tilbøjelighed til at undres over, at den højtærede Handelsminister ikke har fundet det naturligt i en